

Er leeft nu ook een gemeente (1980)

Sieth Delhaas

Taizégroep, 9 mei 1980

Allen, die op enigerlei wijze meewerken, of mee gaan werken (liturgiemakers, de mensen uit de voorbedegroepjes, muzikmakers), diegenen die niet direkt deel uitmaken van bovengenoemde groepjes, maar wel graag mee willen denken zijn natuurlijk ook hartelijk welkom. Er zal ook een afvaardiging van de Raad van kerken aanwezig zijn.

Het voorstel dat ter bespreking wordt aangeboden betreft een structurele verandering in de werkwijze.

Bij de liturgie:

‘Niet alleen de Heer leeft, er leeft nu óók een gemeente.’

Daaraan herinneren in deze weken de lezingen uit de Handelingen.

Wij kunnen niet vrijblijvend Pasen vieren, er wordt iets van ons verwacht!

Hoe sommigen van ons daarmee bezig zijn, wordt tijdens deze weken beschreven.

In de winter van 1977 draaide ik min of meer toevallig – was het toeval? – de knop van de radio om. Ik stond in een al donkere kamer vlak voor het slapen gaan, toen ik drs. Catharina Halkes hoorde zeggen: ‘intussen missen we de emotionaliteit, de warmte steeds schrijnender. We hebben behoefte aan een hartelijke en bezorgde kerk ...’

Ik heb in het donker verder geluisterd, gespannen, naar vreemde dingen, die me toch bekend voorkwamen. Ik ben blijven luisteren elke donderdagavond om kwart over elf naar de theologische etherleergang van de NCRV ‘Als vrouwen aan het woord komen’. Zo begon deze liefde.

Wil liefde zich verdiepen dan moet eraan gewerkt worden. Zo ben ik op mijn manier aan het werk gegaan met feminisme en theologie. Het instituut *Kerk en Wereld* van de Hervormde Kerk in Driebergen heeft al vlug het belang van de ontwikkeling van feministische theologie ingezien. Het heeft weekends georganiseerd die zo langzamerhand een basis geworden zijn voor vrouwen uit heel het land, die met deze zaken bezig zijn. Van daaruit kan weer moedig verder gegaan worden én het is een eiland waar vrouwen zich even kunnen terugtrekken om het hart aan elkaar op te halen.

Op één van die dagen, nu enkele weken geleden, hebben we bij elkaar gezeten met een groepje ‘vrouwen, die kiezen vóór de kerk’. We hebben gekozen zolang mogelijk in de kerk te blijven ondanks het niet-meer-thuis-zijn daar. Of zijn we het er nooit geweest? We hebben die dag besproken een verzameling verhalen, die we zelf geschreven hebben.

Ze hebben te maken met de manier waarop we leven, waarmee we bezig zijn tegen de achtergrond van ons geloof, dat toch alles blijkt te beheersen. Het was een erg emotionele belevenis.

Vrouwen die terugblikken op haar leven. Sommigen nog maar 22 jaar, anderen de 60 al gepasseerd. Tussen die bijna twee generaties lag wezenlijk zo weinig verschil in beleving van de armoede aan gevoel, warmte, blijdschap en verwachting die vanuit de kerk op onszelf en naar buiten overgaat.

Mij heeft in die verhalen vooral getroffen de ontzettende beklemming die al deze vrouwen, ik zelf evenzo, hebben ervaren van de religie. Ik wil het woord gelóóf hier niet gebruiken, want daarmee zou ik het tekort doen.

Religie die heeft te maken met de kerk. We zaten als vrouwen uit allerlei kerken bijeen, zoals ze nu is, strak, met regels hoe en wat je moet geloven, waar de zaken beredeneerd worden en het verstand de boventoon voert.

Waar je niet thuis bent omdat je er geen gevoelens mag tonen.

Een feitelijk ontmenselijkte kerk omdat een deel van het mens-zijn ontbreekt.

Steeds meer vrouwen gaan dat ontdekken. Ze hebben steeds het gevoel gehad van iets dat ontbreekt. Gevoelens kunnen heel lang sluimeren, blijven vaag, zonder vorm, er is een vermoeden. Pas als je gevoelens onder woorden gaat brengen, ze gaat benoemen worden ze ook voor jezelf goed duidelijk. Voor veel vrouwen betekent zo'n ontdekking bevrijding van angsten, die niets met een liefhebbende god te maken hebben, bevrijding die het leven en het geloof verdiept.

In onze woonplaats is er sinds twee jaar een feministische praatgroep. We zijn met veel facetten bezig, die met ons leven als vrouw te maken hebben.

Gonnie Scholten-van Iterson

door Rie Knipscheer

Deze groep zal a.s. zondag in een 'Open-Deur-dienst' in de Jeugdkerk meewerken. Mevrouw dominee Scholten-van Ittersom houdt de preek

en de dienst staat in het kader van wat er gebeurt als 'Vrouwen aan het Woord komen'.

U bent van harte welkom zondag 20 april om 10.30 uur in de Jeugdkerk als u meer wilt weten over feminisme en theologie. Na de dienst is er gelegenheid tot een gesprek

